

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: [redacted], nar. [redacted], státní příslušnost [redacted], bytem [redacted], zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2019, č.j. MV-153356-4/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2019, č.j. MV-153356-4/SO-2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 22. 7. 2019, č.j. OAM-33169-17/DP-2018 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, neboť se bez vážného důvodu nedostavil k výsledku, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobce vymezil v podané žalobě následující žalobní body – žalovaný dle žalobce porušil následující ustanovení:

- § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy;
 - § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (ustanovení § 2 odst. 4 téhož zákona);
 - § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, když nezjistil všechny rozhodné okolnosti, a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a proto nelze napadené rozhodnutí dle žalobce považovat za přesvědčivé;
 - § 52 správního řádu, jelikož neprovedl všechny důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci.
- [3] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její odmítnutí, neboť dle jeho názoru nesplňují žalobní body náležitosti žaloby ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). V této souvislosti pak odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2016, č.j. 1 Azs 240/2015-35.
- [4] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [5] Žalobce podal dne 12. 11. 2018 žádost o vydání (změnu účelu) povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny. Dne 16. 5. 2019 bylo žalobci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručeno předvolání k výsledku na den 3. 6. 2019. V tento den se žalobce k výsledku nedostavil, ani se z konání výsledku neomluvil či nesdělil důvod, pro který se nemohl k výsledku dostavit. Zároveň byl v předvolání k výsledku poučen o negativních důsledcích, pokud se k výsledku nedostaví.
- [6] Rozhodnutím ze dne 22. 7. 2019, č.j. OAM-33169-17/DP-2018, bylo správní řízení vedené pod sp.zn. OAM-33169/DP-2018 zastaveno podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.
- [7] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 31. 7. 2019 odvolání.
- [8] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 9. 12. 2019, č.j. MV-153356-4/SO-2019, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [9] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že předvolání k výsledku bylo žalobci doručeno v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu dne 16. 5. 2019. Žalobce se na základě předvolání ke správnímu orgánu I. stupně nedostavil, ani svou neúčast žádným způsobem neomluvil, což vedlo k vydání prvostupňového rozhodnutí. K tvrzení žalobce, že si předvolání k výsledku nemohl převzít, protože již nebyl v ČR a nemohl se o něm ani dozvědět, žalovaný uvedl, že žalobce si byl vědom skutečnosti, že správní orgán I. stupně vede správní řízení o jeho žádosti, a proto bylo v jeho dispozici před vycestováním mimo území ČR přijmout taková opatření, aby bylo zajištěno, že se s každou písemností, jež mu bude zaslána, seznámí (např. zvolením zmocněného zástupce pro doručování písemností). Žalovaný připustil, že důvody pro vycestování žalobce jsou pochopitelnými, nikoli však nepředvídatelnými a neplánovanými. V této souvislosti pak odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č.j. 8 Azs 57/2016-36. Dále žalovaný uvedl, že dle údajů uvedených na předmětné zásilce byl žalobce vyzván k jejímu vyzvednutí a bylo mu zanecháno poučení. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 6. 5.

2019 a nebyla vyzvednuta. Odesílateli byla vrácena dne 18. 5. 2019. Žalobce však dle údajů v předloženém cestovním dokladu odcestoval dne 8. 5. 2019. Uvedl, že dne 6. a 7. 5. 2019 byly pracovní dny, kdy si žalobce mohl zásilku převzít, přičemž si musel být své situace ohledně nutnosti vycestování vědom již dne 25. 3. 2019, kdy mu byl udělen výjezdní příkaz.

- [10] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [11] Účastníci řízení se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [12] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [13] V nyní projednávané věci je předmětem přezkumu pravomocné rozhodnutí, kterým byla podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, neboť se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.
- [14] Podle ustanovení § 169j odst. 1 zákona o pobytu cizinců: „*Správní orgán může za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení.*“
- [15] Podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) téhož zákona: „*Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec v řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku.*“
- [16] Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhoval její odmítnutí, neboť uplatněné žalobní body neodpovídají ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Soud k tomuto návrhu uvádí, že si je vědom skutečnosti, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou, nicméně dospěl k závěru, že žalobcem uplatněné žalobní body jsou sice velmi obecné, nicméně jsou na samotné hranici projednatelnosti. Soud se tedy podanou žalobou mohl zabývat věcně, ale s ohledem na obecnost žalobních bodů rovněž obecně.
- [17] Obsah žalobních bodů a kvalita jejich odůvodnění v daném případě do značné míry předurčují obsah rozhodnutí správního soudu. Správní soud je totiž uplatněnými žalobními body (důvody) vázán. Specifikoval-li žalobce pochybení žalovaného, příp. správního orgánu I. stupně tak, jak uvedl v žalobě, tak soud dospěl po přezkoumání těchto rozhodnutí k závěru, že:
- ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu nebylo v daném případě porušeno, neboť žalovaný i správní orgán I. stupně postupovaly v souladu se zákony, zejména s citovanými ustanoveními § 169j odst. 1 a § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, jakož i v souladu s doručováním písemností upraveným správním řádem, jak bude uvedeno dále;
 - ustanovení 3 správního řádu rovněž nebylo porušeno, neboť skutkový stav byl zjištěn dle soudu řádně a v dostatečném rozsahu pro aplikaci ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců. V tomto případě dle soudu postačí mít ve spise založen doklad o

doručení předvolání k výslechu a „absenci“ důvodů, pro které se nemohl předvolaný cizinec k výslechu dostavit, což bylo bezpochyby splněno;

- ustanovení § 50 odst. 2 a 3 správního řádu taktéž nebylo porušeno, když veškeré rozhodné okolnosti byly zjištěny, pročez soud neshledal napadené rozhodnutí nepřesvědčivým;

- ustanovení 52 správního řádu také nebylo v řízení porušeno, neboť soudu není zřejmé, které další důkazy by byly potřebné ke zjištění skutkového stavu věci spočívajícího v tom, že se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výslechu, na který byl předvolán.

[18] Sled jednotlivých událostí byl v dané věci následující: dne 25. 3. 2019 dostal žalobce výjezdní příkaz, dne 6. 5. 2019 byla připravena k vyzvednutí zásilka obsahující předvolání žalobce k výslechu, dne 8. 5. 2019 žalobce na základě výjezdního příkazu odcestoval z České republiky, dne 16. 5. 2019 mu bylo fiktivně doručeno předvolání k výslechu, jelikož si jej žalobce v úložní době nevyzvedl, dne 3. 6. 2019 mělo proběhnout ústní jednání (výslech žalobce), dne 22. 7. 2019 bylo vydáno prvostupňového rozhodnutí, které žalobce dne 31. 7. 2019 napadl odvoláním. Z nastíněného přehledu věci vyplývá, že žalobce měl možnost svou schránku vybrat v pracovní dny 6. 5. a 7. 5., tj. ještě před odjezdem základě výjezdního příkazu, o kterém věděl už od 25. 3. 2019, a s ohledem na to, že byl schopen podat proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání lze usuzovat na to, že mohl správnímu orgánu I. stupně doručit i omluvu z předmětného ústního jednání, na které byl předvoláván.

[19] Protože žalobce při formulaci žalobních námitek ustrnul ve zcela obecné rovině, tak nezbyvá soudu než opět v obecné rovině konstatovat, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové obstály v soudním přezkumu. Soud pouze závěrem doplňuje, že soud není další instancí v rámci správního řízení, proto není povinen, ale ani oprávněn přezkoumávat zákonnost rozhodnutí nad rámec v žalobě uplatněných námitek. Správní soudnictví je naopak ovládáno zásadou dispoziční a je výhradně na žalobci, aby v podané žalobě vymezil důvody, které činí rozhodnutí správního orgánu nezákonným. Pokud jsou žalobní body formulovány obecně, nemohou si správní soudy důvody podané žaloby domýšlet, když žalobce žádné rozhodné skutečnosti, které by soud mohl posoudit, neuvedl.

[20] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

[21] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. července 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek
předseda senátu